

A Kúria a dr.László Ferenc ügyvéd által képviselt Ny. L.-né felperesnek a Csongrád Megyei Kormányhivatal Szociális és Gyámhivatala alperes ellen gyámhivatali ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Csongrád Megyei Bíróság 2011. április 14. napján kelt 14.K.20.324/2011/6. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Csongrád Megyei Bíróság 14.K.20.324/2011/6. számú ítéletét és az alperes 2010. december 15-én kelt SZ02/1323/2010. számú határozatát az elsőfokú közigazgatási hatóság 2010. november 5-én kelt C-6900-7/2010. számú határozatára is kiterjedően hatályon kívül helyezi és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezi.

A Kúria kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 20.000.- /azaz húszezer/ forint elsőfokú és 20.000.- /azaz húszezer/ forint felülvizsgálati költséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

A felperes az 1969. október 2. napján született súlyosan fogyatékos gyermeke ápolása miatt anyai jogú ápolási díjban részesült 1991. szeptember 1. napjától 2010. szeptember 30. napjáig. A felperes súlyosan fogyatékos gyermekére tekintettel 2002. május 29. és 2004. április 21. napja között is ápolási díjban részesült, azonban az ápolási díj megállapításának alapját képező háziiorvosi igazolásra tekintettel - amely tévesen tartósan beteg és nem súlyosan fogyatékos hozzátartozóként jelölte meg felperes gyermekét -, az ápolási díjat méltányossági alapon kapta.

Az elsőfokú hatóság 2010. november 5. napján kelt C-6900-7/2010. számú határozatával a felperes részére megállapított 37.050.- Ft ápolási díj folyósítását 2010. szeptember 30. napjával megszüntette szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló módosított 1993. évi III. törvény /a továbbiakban: Szt./ 41. § /1/ bekezdésének a/ pontjára, b/ pontjára és 42. §-ának /4/ bekezdésére hivatkozással, tekintettel arra, hogy felperes a továbbiakban saját jogú öregségi nyugdíjra lett jogosult, és amennyiben ez az ápolási

díj összegét meghaladja - és ez esetben ez a helyzet állt fenn - akkor az ápolási díjat meg kell szüntetni. Ez alól kivételt csak az eset jelent, ha az ápolási díjban részesülő személy számára saját jogú nyugdíjnak minősülő ellátást állapítanak meg, feltéve, hogy az ápolási díjat a nyugdíj megállapításának időpontjában több mint tíz éve folyósítják. Mindez azonban csak az Szt. 41. § /1/ bekezdésének a/ pontja szerinti esetben áll fenn, amikor súlyosan fogyatékos hozzátartozó gondozására tekintettel folyósították 10 éven keresztül folyamatosan az ápolási díjat.

Az alperes az elsőfokú határozatot helybenhagyta annak helyes indokai alapján. Ismételten rögzítette, hogy jelen esetben nem állt fenn az a jogszabályi feltétel, hogy a felperes részére az ápolási díjat folyamatosan tíz éve folyósították volna, mivel az ápolási díj folyósításának jogcíme 2002. és 2004. év között eltérő volt, arra az Szt. 42. §-ának /4/ bekezdése nem vonatkozik, ezért az Szt. 42. § /1/ bekezdésének a/ pontja szerinti jogosultságra tekintettel való tíz évi folyósítása az ápolási díjnak nem volt megállapítható.

A Csongrád Megyei Bíróság a felperes keresetét elutasította és az alperes határozatával egyezően állapította meg, hogy 2002. május 29. és 2004. április 21. között tartósan beteg hozzátartozójára tekintettel részesült ellátásban a felperes, ezért a nyugdíj megállapításának időpontjában nem volt meg a súlyosan fogyatékos személy ápolása vonatkozásában az egybe függő több mint tíz éves jogviszony.

A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet, valamint az alperes határozatának elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését és alperes új eljárásra kötelezését. Előadta, hogy a tényállás nem vitatott abban a tekintetben, hogy 1991. évtől folyamatosan kapta a felperes az ápolási díjat, ezt mindvégig ugyanazon súlyosan fogyatékos gyermekére tekintettel kapta.

Az a körülmény, hogy a háziorvos 2002-2004. év vonatkozásában a formanyomtatványon rossz helyre tette az ikszet, nem járhat azzal a következménnyel, hogy az ápolási díjtól felperes a jövőre nézve elesik, annak ellenére, hogy ténylegesen több mint tíz éve súlyosan fogyatékos gyermeket ápolt, és erre tekintettel kapott folyamatosan ápolási díjat.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását annak helyes indokai alapján.

A felperes felülvizsgálati kérelme alapos

Az Szt. 40. §-a szerint az ápolási díj a tartósan gondozásra szoruló személy otthoni ápolását ellátó nagykorú hozzátartozó részére biztosított anyagi hozzájárulás.

Az Szt. 41. §-ának /1/ bekezdése értelmében ápolási díjra jogosult - a jegyes kivételével - a hozzátartozó [Ptk. 685. § b/ pontja], ha állandó és tartós gondozásra szorul súlyosan fogyatékos [a/ pont], vagy tartósan beteg [b/ pont] 18 év alatti személy gondozását, ápolását végzi.

Az Szt. 42. § /1/ bekezdésének b/ pontja szerint nem jogosult ápolási díjra a hozzátartozó, ha rendszeres pénzellátásban részesül, és annak összege meghaladja az ápolási díj összegét, ide nem értve - többek között - a /4/ bekezdés szerinti esetet.

A fenti jogszabályhely által hivatkozott /4/ bekezdés szerint az Szt. 41. § /1/ bekezdésének a/ pontja szerinti ápolási díjra való jogosultság továbbra is fennáll, ha az ápolási díjban részesülő személy számára a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény /a továbbiakban: Tny./ szerint saját jogú nyugdíjnak minősülő ellátást állapítanak meg, feltéve, hogy az ápolási díjat a nyugdíj megállapításának időpontjában több mint tíz éve folyósítják.

Az alperes által sem vitatottan a felperes ugyanazon súlyosan fogyatékos gyermeke után 1991. szeptember 1. napjától ápolási díjban részesült.

A Kúria álláspontja szerint az Szt. 42. §-ának /4/ bekezdése nem azt mondja - szemben a hatóságok és az eljáró bíróságok értelmezésével -, hogy az az Szt. 41. § /1/ bekezdésének a/ pontjára figyelemmel folyósított ápolási díj tíz éves folyamatos folyósítása a feltétele az Szt. 42. § /4/ bekezdés alkalmazásának. Az Szt. 42. §-ának /4/ bekezdése mindössze azt mondja, hogy a saját jogú nyugdíjnak minősülő ellátás megállapításának időpontjában, ha az ügyfél az Szt. 41. § /1/ bekezdésének a/ pontja szerinti ápolási díjra jogosult, akkor azt tovább kell folyósítani, feltéve, hogy az ápolási díjat a nyugdíj megállapításának időpontjában már több mint tíz éve folyósították, bármely jogcímen, hiszen itt a jogszabály szövege nem tartalmaz szűkítést.

Jelen ügyben pedig ez volt a tényhelyzet.

Mindezért a Kúria a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 275. §-ának /4/ bekezdése alapján a jogerős ítéletet az alperesi és elsőfokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. A megismételt eljárásban az elsőfokú hatóságnak az Szt. 41. § /4/ bekezdésének alkalmazásával kell határozatot hoznia és a felperes ápolási díjra jogosultságát továbbra is megállapítania.

A Kúria az elsőfokú és felülvizsgálati eljárásban felmerült költségekről a Pp. 270. §-ának /1/ bekezdése folytán alkalmazandó

Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003./VIII.22./ IM rendelet 3. §-ának /3/ bekezdése alapján döntött.

Budapest, 2012. február 14.

**Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács András sk. előadó
bíró, dr.Kovács Ákos sk. bíró**